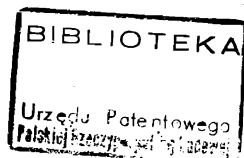

15 czerwca 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

A45c 13/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9902.

Imperial Chemical Industries Limited
(Londyn, Wielka Brytania).

Kl. 33 b 13.

Zamknięcia do torebek i podobnych przedmiotów.

Zgłoszono 22 października 1927 r.

Udzielono 23 stycznia 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy zamknięć do torebek i podobnych przedmiotów i ma na celu wytworzenie nowego rodzaju części sprzęgających do listewek zakładanych jedna na drugą, dzięki czemu stosowanie suwaka do zamykania i otwierania staje się zbędnym, albowiem części powyższe są tak ukształtowane, że przy naciśnięciu listew palcami sprzęgają je ze sobą. Celem otwarcia zamknięcia należy jedną listwę stopniowo zginać, aby również stopniowo rozczepić sprzęgnięcie. Aczkolwiek wynalazek niniejszy czyni zbędnym użycie suwaka, stosowanego obecnie zwykle przy zamknięciach tego rodzaju sprzęgających się krawędziami, jednak w niektórych postaciach wykonania wynalazku można z korzyścią zastosować suwak o nowej budowie.

W myśl niniejszego wynalazku części sprzęgające są przytwierdzone do powierzchni listw tak, że połączenie zachodzi między zachodzącymi na siebie i równoległymi powierzchniami listwy. Gdy części sprzęgające są przytwierdzone do powierzchni listwy w pewnej odległości od jej krawędzi, to lepiej jest je przytwierdzać w dwóch miejscach, tworzących zamknięcie tych części. Szczepianie tych części można wykonać zapomocą suwaka albo też przy pomocy wskazującego palca ręki, przesuwających się wzdłuż listw, przyczem na każdej części sprzęgającej znajduje się rowek podłużny w kierunku długości listwy do prowadzenia narzędzia zamykającego zamknięcie w postaci suwaka lub zapomocą palców ręki. Części sprzęgające

mogą być rozmaitego kształtu. Mogą one posiadać występ i wgłębienie nieco na podobieństwo budowy opisanej w patencie amerykańskim Nr 1219881, z tą tylko różnicą, że oś podłużna występu i wgłębienia jest równoległa do powierzchni listw, nie zaś prostopadła do nich. Każda część zamykająca może być wykonana z drutu o występach rozbieżnych i o odstępach pomiędzy temi występami a listwą, dokąd zachodzą odpowiednie występy współpracujących części na listwie przeciwległej, lub też części sprzęgające się na jednej listwie mogą być wstawione na obu listwach nawprost siebie lub ułożone w postaci szachownicy.

Na rysunkach przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia w perspektywie jedną postać w myśl wynalazku; fig. 2 — takie samo zamknięcie, lecz zamykane zapomocą suwaka zamiast palców; fig. 3 — ten sam typ zamknięcia, zamykany zapomocą suwaka innego kształtu; fig. 4 uwidocznia, jako szczegół, część sprzęgającą z wgłębieniem; fig. 5 — część sprzęgającą z występem; fig. 6 — sposób zamykania zamknięcia palcami w widoku z boku; fig. 7 — szczegół wykonania taśmy; fig. 8 — szczegół innego wykonania taśmy; fig. 9 — suwak podobny do suwaka przedstawionego na fig. 3, lecz o nieco odmiennej budowie.

Fig. 10 przedstawia odmianę zamknięcia jego części; fig. 11 — suwak, który może być użyty do każdego zamknięcia, wykonanego w myśl wynalazku; fig. 12 — zamknięcie według fig. 10, zamykane zapomocą suwaka, nie zaś palców; fig. 13 — przekrój podłużny zamknięcia według fig. 10, a fig. 14 — jedną z części sprzęgających tego zamknięcia; fig. 16 i 17 — oddzielne części sprzęgające nieco odmiennego kształtu, łączące się ze sobą według sposobu, przedstawionego na fig. 13; fig. 18 — widok z boku zamknięcia według fig. 13, zamykanego palcami.

Fig. 19 przedstawia odmienny typ zamknięcia w przekroju; fig. 20 — to samo zamknięcie, co fig. 19, z tą tylko różnicą, że listwy są przytwierdzone inaczej; fig. 21 — w rzucie z góry części sprzęgające na jednej listwie, a fig. 22 przedstawia je w perspektywie.

Fig. 23 przedstawia części sprzęgające, przytwierdzone do listwy, odmiennego rodzaju; fig. 24 — przekrój podłużny przez dwie części sprzęgające według fig. 23, sprzężone ze sobą; fig. 25 jest przekrojem poprzecznym zamknięcia, przedstawionego na fig. 23, zaś fig. 26 przedstawia ten sam widok, co fig. 25, z tą różnicą, że listwy są inaczej wykonane.

Fig. 27 przedstawia szczegół odmiennej postaci wykonania, fig. zaś 28 — szczegół jeszcze innej odmiany wynalazku, wreszcie na fig. 29 jest przedstawiony suwak z występem do otwierania.

Fig. 30 przedstawia zamknięcie w zastosowaniu do zamykania torebki ręcznej; fig. 31 — przekrój przez zamknięcie torebki na fig. 30; fig. 32 — inny sposób zastosowania zamknięcia według wynalazku do torebki; fig. 33 jest przekrojem przez zamknięcie według fig. 32.

W postaci wykonania wynalazku przedstawionej na fig. 1 do 6, listwy 1 i 3, są zaopatrzone w części sprzęgające, rozmieszczone na ich powierzchni. Części sprzęgające z wgłębieniami 2 są umieszczone na jednej listwie celem współpracy z częściami sprzęgającymi zaopatrzonymi w występy i umieszczonymi na przeciwległej listwie. Te części sprzęgające są umieszczone nawprost siebie i jedna z nich albo obydwie uginają się w celu łatwiejszego łączenia. Fig. 4 przedstawia część z wgłębieniem, fig. 5 — część z występem. Po obu stronach części, tworzących zamknięcie, są umieszczone zaciski 8, w które wsuwa się obrzeżone sznurkiem krawędzie 5 taśm 6 i 7, a następnie zagina zaciski 8 na tych krawędziach. Każda listwa składa się bo-

wiem z taśmy 6, przyszytej wzdłuż według linii 11 do taśmy 7, przyczem każda z taśm 6 i 7 posiada zakończoną sznurkiem krawędź 5; taśma 6 zachodzi na grzbiety części sprzęgających i pokrywa je, jak to uwidocznia fig. 1. Przeciwnie listwa jest również wykonana z dwóch kawałków taśmy 9, 10, zeszytych zapomocą szwu 11.

Każda część sprzęgająca jest tak ukształtowana, że tworzy rowek wzdłuż listwy pomiędzy częściami przytwierdzającymi je do listwy. Rowek ten stanowi prowadnicę 12 dla palców podczas zamykania zamknięcia, a taśma pokrywająca i rowek oraz części sprzęgające tworzą gładką powierzchnię dla palców, posuwających się po częściach sprzęgających, umieszczonych w odstępach od siebie.

Z każdej strony części, tworzących zamknięcie, znajdują się powierzchnie oporowe, zapobiegające wykręcaniu się części sprzęgających i ułatwiające połączenie się tych ostatnich.

W zamknięciu przedstawionem na fig. 1 listwy rozchodzą się pod kątem ostrym, podczas gdy na fig. 3 listwy odchodzą od zamknięcia w przeciwnym kierunku. Przy obydwu tych wykonaniach, jako też i przy innym ułożeniu listw, zamknięcie pozostaje zamknięte podczas rozciągania. Części sprzęgające przedstawione na fig. 1 — 6 mają długość jednakową, lecz część z występnem może być również dłuższa od części z wgłębieniem lub odwrotnie, a w razie potrzeby jedna z tych części może być zupełnie sztywne i spinać się z przeciwną częścią sprzęgającą jedynie dzięki giętkości listwy, do której ta druga część sprzęgająca jest przymocowana.

Przedstawiony na fig. 2 suwak ma kształt litery U i składa się ze skrzydeł 14, połączonych ze sobą, jak to wskazuje rysunek, wygiętym grzbietem. Skrzydła suwaka są zagięte do wewnątrz tak, że wchodzi do rowka dla palców 12 i mogą się w nim ślizgać. Krawędzie suwaka, jak to jest

uwidocznione na rysunku, są zagięte do góry tak, że gładkość ruchu jest zapewniona. Suwak według fig. 2 może tylko zamykać części sprzęgające, lecz nie otwierać zamknięcia. Aby otworzyć zamknięcie listwy się rozsuwa, rozdzielając części ich, zachodzące jedna na drugą.

Zamknięcie przedstawione na fig. 3 zaopatrzono jest w suwak odmiennego typu, składający się ze skrzydeł 15, umieszczonych na zamknięciu i zagiętych do wewnątrz tak samo, jak i w poprzednim przypadku, aby mogły wchodzić w rowki prowadnicze 12 zamknięcia, lecz część łącząca te skrzydła znajduje się pomiędzy skrzydłami, zamiast z boku tych ostatnich, i jest pochylona w sposób przedstawiony na fig. 9. Suwak ten jest wprawiany w ruch zapomocą ucha 17, przymocowanego do klamry 18, przytwierdzonej do jednego ze skrzydeł.

Fig. 7 i 8 przedstawiają szczegóły taśm i ich zakończonych sznurkami krawędzi. Każda taśma może posiadać zakończoną sznurkiem krawędź 5, jak to wskazuje fig. 7, przyczem krawędź taśmy jest owinięta około sznurka i przyszyta lub w inny sposób umocowana. Na fig. 8 krawędź zaopatrzona sznurkiem jest przyszyta do tkaniny, lecz sznurek nie jest owinięty materiałem.

Na fig. 9 jest przedstawiony suwak o takiej samej w ogólnych zarysach budowie jak na fig. 3, z tą tylko różnicą, że zamiast ucha 17 ma on giętką pętlę 19, przytwierdzoną do łączącej skrzydła części 16. Suwak według fig. 9 może tylko zamykać zamknięcie, którego otwarcie dokonywa się zapomocą odchyłania na stronę listw, jak to było powyżej opisane. Suwak zaś według fig. 3 może otwierać i zamykać zamknięcie, ponieważ ucho 17 można przesunąć z jednego końca klamry 18 na drugi, odpowiednio do kierunku ucha.

Zamknięcie według fig. 10 i 12 do 14 składa się ze zwykłych listw 20 z zakoń-

czonemi sznurkiem krawędziami 21, przytwierdzonymi do każdego końca narządów sprzęgających 22 zapomocą zagięcia części 23. W tej postaci wykonania każdy narząd sprzęgający ma dwa występy 24 rozchodzące się w przeciwnych kierunkach, które zostają uchwycone pomiędzy występnym przeciwnego narządu zamykającego a listwą, jak to wskazuje fig. 13. Zaletą tej postaci wykonania jest to, że narządy sprzęgające są usztywnione, nie zaś uginające się, jak to ma miejsce przy wykonaniu według fig. 1, i że wszystkie narządy sprzęgające są jednakowe, co czyni koszt wyrobu mniejszym. Narządy sprzęgające są rozstawione, jak to wskazuje fig. 13 tak, że są względem siebie przesunięte. Fig. 10, 12 i 14 przedstawiają rowek dla palców utworzony między częściami do przytwierdzania i taśmą, przechodzącą nad nimi i pokrywającą wspomniany rowek przewodniczy.

Suwak przedstawiony na fig. 11 i 12 jest taki sam, jak przedstawiony na fig. 2 i może tylko zamykać każde zamknięcie w myśl niniejszego wynalazku, lecz nie otwierać je.

Fig. 15 przedstawia odmianę zamknięcia według fig. 13, w której część sprzęgająca ma zwiększone części 26 o przekroju okrągłym, przedłużone w kierunku równoległym do płaszczyzn listw. Każdy narząd sprzęgający 25 posiada zwykle urządzenia przytwierdzające powłokę z taśmy i jest podobny do części sprzęgających według fig. 12 do 14.

Narządy sprzęgające 27 przedstawione na fig. 16 i 17 wykonane są w ten sposób, że się sprzęgają jak narządy sprzęgające, przedstawione na fig. 13 z tą różnicą, że są one względnie wąskie w kierunku długości taśmy, co zwiększa giętkość napięcia. Część 28, łącząca występy sprzęgające i części przytwierdzające, daje możliwość umieścić te narządy względnie blisko jeden od drugiego i jednocześnie tak, że mogą się

one sprzęgać z narządami przeciwnego listwy. Występy przedstawione na fig. 12 do 18 są zaokrąglone lub ścięte, celem utworzenia powierzchni przewodniczej, ułatwiającej sprzęgnięcie się tych narządów.

Według fig. 19 do 22 włącznie każdy narząd sprzęgający 30 ma kształt podobny do przedstawionego na fig. 12 do 18, lecz zamiast tego, aby połączenie odbywało się w taki sam sposób każdy narząd sprzęgający posiada w tym celu wydrążenie, czyli oprawkę 32 i występ 31. Z tego widać, że te części sprzęgające są nieco podobne do opisanych w patencie amerykańskim Nr 1219881, przyczem w obu przypadkach i wydrążenie i występ mają kształt podłużny, lecz w danym przypadku wydłużenie leży w kierunku płaszczyzn listw, nie zaś w poprzek tych ostatnich. Boki występów 31 są ścięte lub zaokrąglone w celu utworzenia powierzchni przewodniczych, ułatwiających połączenie narządów sprzęgających. Każda listwa, przedstawiona na fig. 19 do 22 składa się z dwóch kawałków taśmy zeszytych ze sobą zapomocą szwu 35 i mających każdy sznurkiem zakończone krawędzie 33. Zamiast części do przytwierdzania kształtu przedstawionego na fig. 1 do 5, lub 12 i 14, narządy sprzęgające według fig. 4 do 22 mają te części wykonane w postaci pary szczęk zaciskających, umieszczonych po bokach każdego narządu i położonych w jednej płaszczyźnie; narządy sprzęgające według fig. 19 do 22 są tak ukształtowane, by się utworzyły przewodnicze rowki dla palców pokrytych taśmą. Dalsza różnica między narządami sprzęgającymi według fig. 19 do 22 i narządami według wspomnianego już patentu amerykańskiego polega na tem, że te narządy są umieszczone na powierzchni lub powierzchniach listw, nie zaś na ich krawędziach i to niezależnie od tego, czy się stosuje drugą taśmę pokrywającą narządy sprzęgające, czy nie.

Na fig. 23 do 26 przedstawiona jest je-

szcze inna postać wykonania wynalazku, w której narządy sprzęgające 36 posiadają występy 37 i wycięcia 38, wytłoczone z arkusza płaskiego materiału i zagięte. Końce 39 tych występów są zaokrąglone w taki sposób, iż tworzą powierzchnie przewodnicze, ułatwiające współdziałanie narządów sprzęgających. Każda krawędź 40 wycięć 38, z którą się styka występ przeciwnego narządu sprzęgającego, jest również zaokrąglona tak (fig. 24), aby również utworzyć pożądaną powierzchnie przewodnicze. Aby nadać występowi 37 potrzebną długość po wytłoczeniu go, tak żeby mógł się sprzęgać z przeciwnym narządem i żeby wszystkie narządy sprzęgające były jednakowe, występ ten albo można wydłużyć zapomocą dalszego tłoczenia, albo też krawędzie wycięcia można zbliżyć do siebie pod ciśnieniem. Jak przedstawia fig. 24 jest koniecznem, aby występ zachodził za krawędź przeciwnego wycięcia o wielkość potrzebną do zapewnienia połączenia części sprzęgających. Jak to widać z rysunków części do przytwierdzania są położone po obu stronach części sprzęgających. Fig. 25 i 26 przedstawiają rozmaity sposób umieszczenia listw przy zamknięciu.

Fig. 27 przedstawia odmianę postaci wykonania wynalazku, w której narząd posiadający występy 42 jest ciągłym zasadniczo i nie składa się z krótkich kawałków, jak narządy z wgłębieniami 41. Według fig. 27 jest najkorzystniej, aby część posiadająca występy wykonana była w postaci paska z giętkiego materiału, np. z gumy, i wtedy występ 43 oraz współpracujące z nim wgłębienia 44 są elastyczne, albo też tylko jeden z tych narządów sprężynuje. Część z występami 42 i jej występ 43 mogą być sztywne, a elastyczność i giętkość będzie posiadała tylko przeciwna listwa i jej narządy sprzęgające.

Fig. 28 przedstawia odmianę, w której

zarówno część z występami jak i część z wgłębieniami są wykonane z elastycznego materiału, jak np. z gumy. Aby zwiększyć trwałość takiego zamknięcia, materiał tworzący część wgłębienia 45 i część z występem 46 może być wzmocniony podczas odlewania tychże, np. zapomocą cienkich drucików metalowych. Gdy taśmy dla części sprzęgających są ciągłe, jak na fig. 27 i 28, to nie potrzeba żadnej powłoki z tkaniny, aby zapewnić palcom albo suwakowi gładkie poruszanie się. Należy jednak zaznaczyć, że w każdej z przedstawionych na tych dwóch rysunkach postaci wykonania są przewidziane przewodnicze rowki 12 dla palców.

Fig. 29 przedstawia odmienny typ suwaka, nieco podobny do suwaka według fig. 11, z tą tylko różnicą, że łączący skrzydła grzbiet 47 ma występ do otwierania 48, wchodzący w przestrzeń między skrzydłami i służący do oddzielania od siebie narządów sprzęgających tak, że suwak taki może otwierać i zamykać zamknięcie.

Na fig. 30 i 31 przedstawione są jako przykład zastosowania zamknięcia typu, przedstawionego na fig. 1 — 5, do torebki 49, przyczem zamknięcie to otwiera się i zamyka zapomocą suwaka typu przedstawionego na fig. 3. Według fig. 32 i 33 torebka 50 posiada umieszczone u góry zamknięcie typu, przedstawionego na fig. 12 do 14, otwierane i zamykane zapomocą suwaka według fig. 29. Użycie zamknięć o narządach sprzęgających, umieszczonych na przeciwnych sobie powierzchniach listw, nie zaś na ich krawędziach, usuwa konieczność ostrzejszego zgięcia listw lub materiału torebki, zachodzącą przy wykonaniu według fig. 32.

Zamknięcia według wynalazku niniejszego różnią się od opisanych w patencie amerykańskim Nr 1480027 pod wieloma względami, a mianowicie rowkami prowad-

niczemi, ułatwiającymi zamykanie palcami, umieszczeniem w odstępach części do przytwierdzenia albo szczek do zaciskania po każdej stronie części sprzęgającej, powłoką z tkaniny, zapewniającą palcom lub suwakowi ruch gładki, wydłużeniem występów i wycięć, kształtem części sprzęgających takim, że obrót narządów sprzęgających ułatwia sprzęganie, oraz tem, że kształt tych narządów daje możliwość umieścić je blisko obok siebie i że całe to zamknięcie jest giętkie.

Zaletę wynalazku pomiędzy innemi stanowi to, że zbytecznem jest użycie suwaka, gdyż zamknięcie daje się zamykać palcami, a otwieranie odbywa się zapomocą odchylenia listw. Gdy zamknięcie jest zamknięte, listwy można wyciągać w różnych kierunkach, zamknięcie jednak pozostanie zamkniętem. Wykonanie powierzchni oporowych z każdej strony części sprzęgającej ułatwia sprzęganie, zapobiegając skręcaniu się tejże. Rowki prowadnicze służą dla palców lub suwaka, powłoka zaś z tkaniny sprzyja gładkiemu poruszaniu się zarówno palców jak suwaka. Tego rodzaju zamknięcie nadaje się do celów, gdzie zamknięcie krawędziowe jest niepożądane lub nieodpowiednie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamknięcie do torebek i podobnych przedmiotów, składające się z narządów sprzęgających, przymocowanych do powierzchni listw tak, iż sprzężone zostają równoległe i zachodzące na siebie krawędzie tych listw, znamienne tem, że narządy sprzęgające (2, 4, 22) sprzęgane i rozsprzęgane są stopniowo zapomocą suwania się tych narządów (fig. 6, 13, 18), wywołanego stopniowem zginaniem jednej lub obu rzeczonych listw.

2. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że narządy sprzęgające biegną

w płaszczyznach równoległych do płaszczyzn listw wzdłuż całego zamknięcia (fig. 1 — 5 i 27, 28).

3. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że narządy sprzęgające biegną w płaszczyznach równoległych do płaszczyzn listw, lecz poprzecznie względem całego zamknięcia, przyczem narządy te zaopatrzone są w szepiające się ze sobą występy i wyżłobienia.

4. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że narządy sprzęgające tworzą prowadnicę podłużną dla występów lub suwaka (fig. 4 i 5, 14, 19, 20, 25).

5. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że po obu stronach sprzęgających się części narządów umieszczone są w pewnych odstępach zaciski (8, 30, 36).

6. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że do każdej listwy (7, 10) przyszyty jest kawałek taśmy (6, 9), przyczem każda listwa i jej taśma posiadają krawędzie obramowane sznurkiem (5), do których to krawędzi przymocowuje się sprzęgające się części narządów sprzęgających (2, 4).

7. Zamknięcie według zastrz. 6, znamienne tem, że każda taśma (6, 9) przyszyta do listwy pokrywa narządy sprzęgające, przymocowane do tej taśmy i listwy (fig. 1 — 5, 10, 19, 20).

8. Zamknięcie według zastrz. 4, znamienne tem, że prowadnica ma postać długiego rowka, którego szerokość jest większa od głębokości (fig. 1, 2, 25, 26).

9. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że do powierzchni jednej listwy (42) przymocowany jest szereg narządów sprzęgających (43), a druga listwa zaopatrzona jest w jeden tylko narząd sprzęgający (46) współdziałający z szeregiem narządów sprzęgających pierwszej listwy.

10. Zamknięcie według zastrz. 1, znamienne tem, że każda listwa (1 i 3) ma po-

stać giętkiej tkaniny (6, 9, 20, fig. 12), do której przymocowany jest narząd sprzęgający (2, 4, 25, 32), tworzący długi rowek kierowniczy (12), zasłonięty tą tkaniną.

11. Zamknięcie według zastrz. 1, znamiennie tem, że suwak posiada rozstawione skrzydła, tworzące prowadnice dla li-

stwy i zaopatrzone lub nie w podłużną prowadnicę pośrednią (fig. 9, 11, 29).

Imperial Chemical
Industries Limited.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

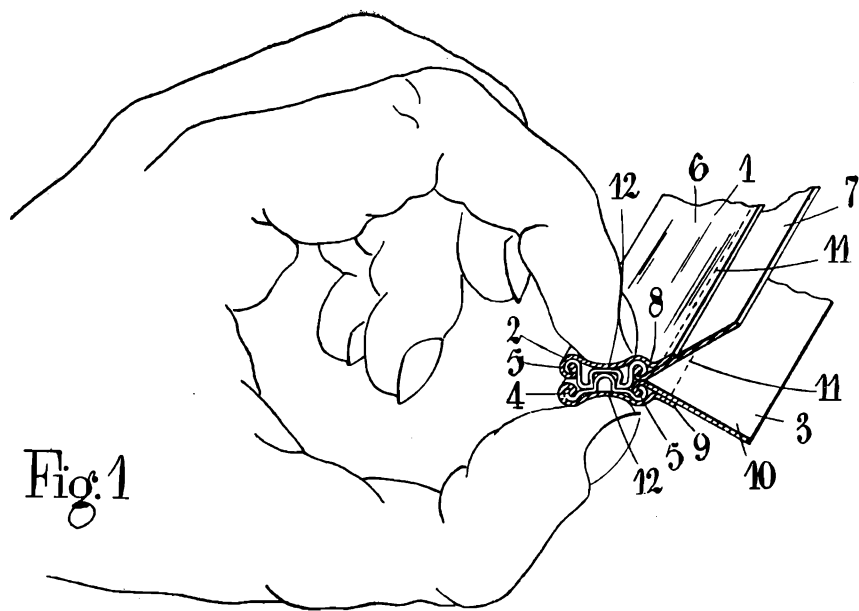

Fig. 1

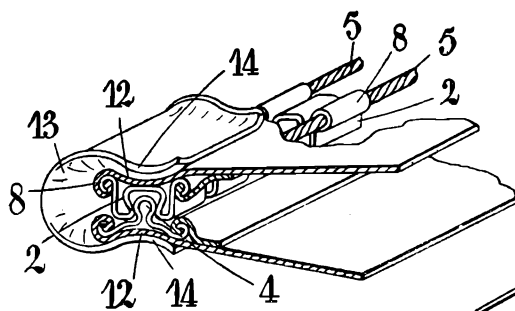

Fig. 2

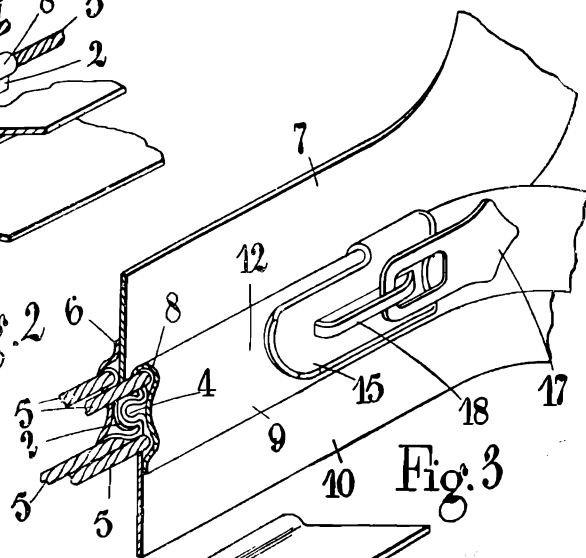

Fig. 3

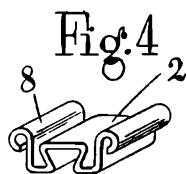

Fig. 4

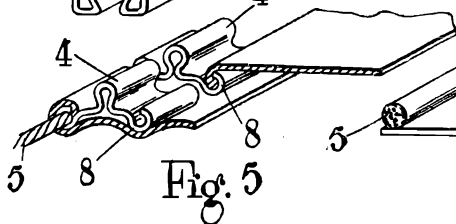

Fig. 5

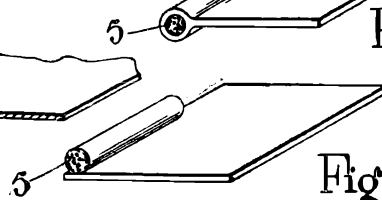

Fig. 7

Fig. 8

Fig. 10

Fig. 11

